

....Ivan Malavašič, ki je bil sprejet v Društvo slovenskih pisateljev šele v demokratični Sloveniji, ni samo (ljudski) pisatelj, temveč tudi pisec besedil pesmi za razne narodno zabavne ansamble; za oddih sede pred platno in slika; sprosti se, ko sede za orgle na koru župnijske cerkve v Podlipi; njegovo največje veselje pa je pritrkovanje - pesem zvonov. O tej **"slovenski slavnostni glasbi"** je napisal knjižico **Pesem slovenskih zvonov**, v kateri je zapisal kar **257 melodij**.

"Pitrkovanje je kakor petje: kakor se pevci, ki z veseljem pojejo, trudijo, da bi jim pesmi čim lepše in čim bolj ubrano zvenele, tako naj gledajo pritrkovalci, da bo pesem njihovih

zvonov ubrana, lepo zveneča. Saj pojo zvonovi Bogu v čast in ljudem v veselje!"

Pitrkovalci nastopajo v skoraj vseh njegovih povestih. Glavni "junaki" so v povesti Zvonovi Marije Vnebovzete, prvi Malavašičevi knjigi, ki je izšla v Žepni knjižnici Ognjišča in so jo bralci lepo sprejeli. Enako lepega sprejema je bila deležna druga knjiga izpod Malavašičevega peresa - Klic večne ljubezni, v kateri pisatelj pripoveduje o fantu, ki po raznih ovirah končno le stopi na pot v duhovništvo, kamor ga kliče Gospod. Tretja Malavašičeva knjiga, ki je izšla v Žepni knjižnici Ognjišča, ima naslov Pozabljeni in govori o naših bratih in sestrah, ki preživljajo večer svojega življenja v domovih za ostarele in se njihovi najbližji le redko spomnijo nanje.

Njegova ustvarjalna vnema je neverjetna. 30. septembra bo dopolnil osemindeset let, pa še vedno piše....

(Vir: Revija Ognjišče • Koper • leto XLI • številka 8 • avgust 2005)